AUGUSTINUS. CLAUDIANUS MAMERTUS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 135r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26897
Copyright: Admont, Benediktinerstift

debe ille constituit. q̃ n̄ n̄ iuste unuſa disponit. Nā ſic̄ de
corpib̄ ibi t ibi ēē ꝓ localitatis necessitatē dr̄: ⁊ grue. ita de
animab̄ ꝓp̄ illocalitatē t qualitatē talit̄ ēē. t talit̄ iure p
nunciatur: quia ſic̄ uiuentū corpi iocundū ē luculentus
locus. t tempat̄ aer: ita uiuificanti animo tn̄q̄llitas ī cogi
tatione ē. ⁊ securitas ātimore. Itad̄e ſic̄ penalia ſ̄ corpi tene
brosus locus ⁊ asper. ad tactus: ſic animo cogitandi instabili
tas. ⁊ angustie formidandi. Agit̄ g̃ aīa n̄ ꝑ locos paſſectuū
diuſitate. ⁊ delectabilit̄ ⁊ penalit̄. Illud tn̄ liquet anima
ſn̄ corpe ī corpabilit̄ ꝑ affectus mulci t affligi posse: corp̄ ſn̄
aīa t suauia t penalia sentire n̄ posse. Animę g̃ corpatę
ē ꝑ corp̄ sentire corpea: eid̄e q: ſn̄ corpe uid̄e in corpea. Ergo
ut corp̄ in animū michi sentit: ita animus ſn̄ corpe corpea
unuſa n̄ sentit. Hinc ē q̃d ⁊ dū corp̄ administrat atq: sen
tificat. si q̃n in summa ead̄e q: adtollit̄ semp. ita q̃d ām cor
peos deserit sensus. ab his d̄e q: illocalit̄ abscedit. ut coram po
sita n̄ uideat: ut uerta sonantia n̄ audiat. ut ꝑcursam le
gendo paginā n̄ intelligat. Ad ē aīa ut ꝑ oclm litterarū sig
na colligat. ea d̄e q: ī syllabas socia ⁊ iungat. ac ꝑ ūba dis
tinguat: ⁊ n̄ ad ē ut q̃d ꝑ hęc fēcit seiat. Ego clare aliq̃d.
pnunciantē me alt̄ intelligit. q̃ in id oclm n̄ intus figit: ego
ꝯ ipse q̃d legim nescio: q̃a in aliud aīa illocalit̄ intenta dis
cessit. Denique cū ad mem ⁊ ipsū ad monit̄ redeo. ego ipse
sū q̃ utq: redeo. ⁊ ego ipse sū ad quē redeo: ⁊ mecū n̄ fui.
q̃a ad me p intuallū n̄ loci ſ; tempis redū: ⁊ ecc̄ me n̄ fui.
q: ſn̄ me ēē n̄ potui. Ipsa iste ē aīa ut ꝑ oclm que legunt̄
uideat: ⁊ ipsa iste n̄ ē. ut q̃ legunt̄ intelligat. An non sepe
usu euenit. ut siue tuuscemodi lectionibus accomodan
tes uisum. siue reuelationi cupiā ad hibentes auditū. cū
hęc ead̄e n̄ minus intelligi q̃m audi atq: auduri facillimū
sit. utq: sensu sonos ac signa capiam: cū q̃d hęc ead̄e signi

Hic q̃d aīa p̄ pena sab ipse corpeo.

Hic lin.

Hic qre aīa sensi sibi ꝑsonam dhaqn̄ n̄ ꝑpiat.